

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LXXXVII. An in primo præcepto Decalogi detur parvitas
materiæ ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

rogatas illas choreas publicas, multo majora ma-
la patrata fuisse, quam iis permisiss.

VII. Cantare, dicere, legere turpia, peccatum
est juxta intentionem facientis: si enim fiant cum
intentione vel complacentia turpi, mortalem: si
ex curiositate vel levitate, solum veniale cul-
pam habent. At vero componentes cantiones
vel libros turpes ordinariè mortaliter peccant,
ob scandalum saltem aliquorum: quemadmo-
dum etiam turpes comedias exhibentes.

VIII. Denique scribere, mittere litteras amato-
rias, munera, favores similiter peccatum est juxta
intentionem facientis: si enim faciant ex intentio-
ne libidinosâ, vel animo provocandi alterum ad
illicitam venerem mortale erit: si ex merâ levita-
te, joco, recreatione, veniale per se loquendo: si
ad captandum vel fovendum honestum amorem
in ordine ad matrimonium, culpâ vacabit. In-
tellige semper, secluso periculo proprio vel alieno,
aut nisi scriptio vel pictura de se valde turpis esset,
& ad libidinem provocatoria. Hæc paulò latius,
quia in praxi frequentissima.

CONFERTIA LXXXVII.

An in primo præcepto Decalogi detur
parvitas materie?

158. *Patri Patritio nostro hic n. 21. est certa regula, in*
omnibus peccatis, quibus laeditur bonum infinitū
divisibile, posse dari parvitatem materie excusantem à
mortalī. Quia quando bonū, quod laeditur, est divisi-
bile

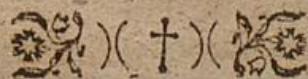
bile potens esse majus vel minus, etiam malitia peccati proportionaliter potest crescere & decrescere, adeoque tandem fieri venialis; cuiusmodi est sine dubio furtulum unius assis, levis detractione, modica intemperantia &c. Quæritur ergo hic an simile aliquid contingere possit in peccatis contra primum præceptum præsertim in superstitionibus magicis? quare sit

RESOLUTIO: In superstitionibus magicis nulla quidem propriè datur materiæ parvitas, datur tamen aliqua levitas actus excusans à peccato mortali. Utpote

I. Si fiant ex simplicitate & ignorantia non crasfa. II. Si ex merâ levitate, joci, vel risus causa nullo expectato eventu: qualia multa jocosa fieri solent in certis vigiliis, S. Thomæ, Natalis Domini &c. certè non statim peccati mortalis condemnanda: esto enim illa instituta essent à dæmone, si tamen joco, & non serio expectando eventum usurpentur, irrisio potius est quam invocatio dæmonis. III. Absque certâ fide adhibita, ex vana solùm formidine in agendis vel cavendis quandoque observare ejusmodi vana signa vel omnia, v.g. ex sternutatione, auris tintitu, cantu corvi, occursu leporis &c. Item ex somniis, plerumque venialem culpam non excedunt: ut cum

aliis notat Laym. l. 4. tr. 10. c.

3. n. 10.

CON-